

Publicerad 2008-07-24 20:48 av Gabriellan

*Du borde ligga vid min ryggrad
och lyssna på andetagen.*

För länge i solen Nu ser jag vita fläckar och det ger mig bara gula ögon, jag tror jag glömmer nu.

Dom dansar, på tå och sjunger för mig
men dom hoppar i såren dom gjorde
med tåspetskor i vita dräkter
Det var det som blev kvar
som blev orsaken till att aldrig glömma
Finns inuti mig
det ligger gömt och det skaver
du borde fly härifrån, för älskling
du river i läkande sår och du vet
kanske inte hur jag älskade dig
och som vi aldrig slutar drömma om
världen i låtsasform
Det är länge sen nu, har du redan glömt?
Du måste gå härifrån
älskling, hörde du inte
när jag skrek efter dig?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Gabriellan med Poeter.se id #24101 innehar upphovsrätten